

2015 році нам вдалося покращити цей показник, проте вийти на рівень 2008-2012 років нам навряд-чи швидко вдасться, оскільки невирішені політичні питання є негативним чинником для створення сприятливого інвестиційного клімату в країні.

Рівень корупції, незахищеність бізнесу, досить високі ставки податків – все це є ще одними негативними чинниками, які впливають на рішення іноземних інвесторів. Для того, щоб покращити інвестиційний клімат державі, насамперед, необхідно:

1. Вирішити загострене політичне питання в нашій країні.
2. Зменшити рівень корупції в країні, насамперед шляхом запровадження жорсткішого покарання за корумпування, особливо в органах державної влади.
3. Захищати розвиток бізнесу в Україні, а не створювати перешкоди для нього (запровадити пільги для малого та середнього бізнесу, сприяти створенню нових підприємств шляхом надання їм кредитів під гарантуванням держави, забезпечити здійснення постійної взаємодії між підприємцями та органами законодавчої та виконавчої влади тощо).
4. Сприяти розвитку інвестиційних програм в освіту, охорону здоров'я, житлове будівництво, тобто у соціальні сфери. Це дозволить не тільки залучити нові інвестиції, а й покращити соціально-економічну ситуацію в країні, що в свою чергу приведе до підвищення інвестиційної привабливості країни (оскільки рівень соціально економічного стану населення теж відіграє чималу роль у прийнятті інвестиційного рішення).
5. Удосконалити чинне законодавство у питаннях ведення бізнесу та іноземного інвестування в Україні. Це дозволить стимулювати залучення приватних інвестицій та забезпечити розвиток приватно-державного партнерства для підтримки інвестиційної та інноваційної діяльності в країні.

1. Сайт Міністерства фінансів Українию. URL: <https://www.minfin.gov.ua/>

2. Колеватова А.В. Сучасний стан залучення іноземних інвестицій в економіку України. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. № 22. С. 1080-1081.

Лепак П.А.
аспірант 2 курсу

Київський національний торговельно-економічний університет

ОСОБИСТІСНИЙ АСПЕКТ ЕКОНОМІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ІНДИКАТОР ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Безсумнівно, що економічна культура є формуючим фактором економічного розвитку України в умовах євроінтеграції. Вона включає в себе наступні її елементи: національні стереотипи способу життя, рівень і структуру потреб, стереотипи споживання, культурні образи господарських уявлень і господарської поведінки, норми і образи соціальної взаємодії господарських суб'єктів, способи відтворення і трансляції цих образів, організаційні форми існування господарської культури, ціннісно-мотиваційні ставлення до праці і багатства, ступінь реалізації економічної мети і завершеності самої економічної діяльності, міра інтенсивності освоєння економічного простору. Крім того, економічна культура має певну ступінь сприйнятливості в даному суспільстві, наявність або відсутність внутрішніх імпульсів розвитку, певні просторові і конкретно-історичні умови. Важливу роль відіграють і економічні можливості людини.

Розглянемо так званий особистісний аспект економічної культури, що включає духовні основи функціонування соціальних груп або особистості. До них відносяться:

- економічні інтереси і потреби;
- економічна свідомість і мислення, економічні знання та вміння;
- економічна діяльність, її якості і властивості.

Проведемо аналіз перерахованих складових особистісного аспекту економічної культури.

Важливе значення в структурі особистісного аспекту економічної культури мають економічні інтереси, які є формою прояву виробничих відносин, але в той же час вони виступають як спонукальні мотиви, рушійні імпульси економічній діяльності, оскільки «... все те, за що людина бореться, пов'язане з його інтересом» [1, с.73].

Суб'єктами економічних інтересів виступають як окрема особистість, так і ціла соціальна група. Отже, система економічних інтересів включає в себе громадські інтереси, інтереси колективу і особисті інтереси.

Громадські інтереси акумулюють корінні інтереси виробничих колективів. Однак єдність, спільність різних груп інтересів не означає їх повного збігу, тотожності і не виключає їх внутрішніх протиріч. Проблема досягнення єдності інтересів – це по суті справи проблема розв'язання суперечностей, реально властивих даному періоду розвитку країни. Узгодження економічних інтересів дозволяє надати їм необхідну спрямованість, націлити на вирішення найважливіших з точки зору суспільства завдань. Сьогодні, наприклад, пріоритетне значення мають орієнтації на перетворення економіки, підвищення якості послуг, що надаються, ефективності виробництва і досягнення на цій основі високих соціально-значущих результатів. Чим успішніше здійснюється таке узгодження, тим вище економічна культура соціальних груп.

Економічні інтереси втілюються в **економічних потребах**. Економічні потреби висловлюють об'єктивно необхідний напрям історичного процесу. Потреби впливають на рівень і характер розвитку виробничої діяльності, виражають внутрішні спонукальні сили цього розвитку. У міру розвитку виробництва ускладнюються його вимоги до здібностей самої людини. Відповідно до цими процесами відбувається зміна потреб, виникає їх нова система. Кількісний ріст обсягу споживання, характерний для сучасного періоду розвитку суспільства, призводить до якісних зрушень, змін в способах задоволення потреб і структурі споживання. «Виробництво ... створює споживання, збуджуючи в споживачі потребу» [1, с. 718]. Структура потреб дозволяє судити про рівень економічної культури людини і, навпаки, рівень розвитку економічної культури впливає на характер і систему потреб.

Наступним компонентом особистісного аспекту економічної культури є економічна свідомість. **Економічна свідомість** є продукт відображення людьми економічних умов діяльності і відносин у вигляді ідей, поглядів, теорій. Економічна свідомість включає в себе різні верстви і рівні відображення навколишнього світу, що утворюють в сукупності його структуру.

У найзагальнішому вигляді можна розрізнити серед них наукове і буденна свідомість. Наукове свідомість отримує вираження в системі соціально-економічних законів і категорій, які є результатом наукового пізнання виробничих відносин, всього різноманіття господарського життя суспільства. Воно представлено економічною наукою, перш за все її теоретичним фундаментом, тобто економічною теорією. Буденна свідомість ґрунтується на поглядах і уявленнях, породжених практичним досвідом людей, їх участю у виробничій діяльності, тими зв'язками, в які вони вступають в своєму повсякденному господарському житті.

Слід зазначити, що перехід до ринкових відносин, тобто досягнення якісно нового рівня розвитку продуктивних сил, вимагає зміни економічної свідомості особистості. Для того щоб грамотно здійснювати управління і домагатися хороших результатів, необхідно всім працівникам володіти економічними знаннями, економічною наукою, мати високорозвинене свідомість. Чим вище рівень економічної свідомості соціальних груп, тим більше буде передумов для успішного здійснення ринкових відносин, тим вище економічна культура.

Істотним компонентом економічної культури виступає **економічне мислення**. Воно являє собою процес ідеального відображення економічних відносин. Але економічне мислення не тільки відображає об'єктивний світ, а й значною мірою творить його. Його відмінною рисою є активний вплив на господарське життя і відбуваються в ній процеси. Економічне мислення є процес пізнання, осмислення економічних явищ, засвоєння економічних понять, категорій, теорій, співвіднесення їх з реальністю і на цій основі усвідомленого досягнення економічних цілей.

Економічне мислення є процес розумової діяльності протягом якого відбувається взаємодія, сприйняття і переробка, осмислення реальної економічної дійсності або окремих економічних явищ і подій з позицій інтересів людини і суспільства. Причому, це не пасивне, дзеркальне, а активне відображення економічного становища, свого роду переробка отриманої ззовні інформації, її аналіз, оцінка, складання узагальнень, висновків, відтворення нових економічних ідей і рішень. У змісті економічного мислення умовно виділимо дві частини: буденне економічне мислення і наукове економічне мислення.

Розвиток економічного мислення є процес діалектичний. Це означає, що оволодіння досягненнями економічної науки, законами розвитку суспільства, знаннями економічної теорії, передовим досвідом господарювання є неодмінною умовою успішної економічної діяльності. З іншого боку, чим змістовнішим, різноманітнішим і багатшим ця діяльність і активніше беруть участь в ній члени товариства, тим вище рівень економічної культури.

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що поза безпосередньої участі в економічній діяльності, по суті, не може бути забезпечений високий рівень економічної культури людей.

1. Маркс К. Экономические рукописи. 1857-1859 гг./ Маркс К., Энгельс Ф. Соч. 2-е изд. т. 46. ч. 1. 559 с.

Лесьо Я.З.
студентка
Бондаренко Л.П.
к.е.н., доцент
Національний університет «Львівська Політехніка»

FINTECH ТА ЙОГО РОЗВИТОК НА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Фінансові технології або “fintech” особливого піднесення та обговорення зазнали протягом декількох останніх років разом з популяризацією криптовалют. На сьогодні фінтех є привабливим як для розробників програмного забезпечення, так і для учасників фінансового ринку, які хочуть і готові впровадити в життя інноваційні рішення.

У найширшому значенні fintech – це: технології, які застосовуються в секторі фінансових послуг, які, як правило, використовуються самими фінансовими установами. Проте компанії fintech сфери є більш незалежними та інноваційними, саме тому fintech пропонує ринку рішення, які починають кардинально міняти традиційні фінансові послуги.

Згідно з базою даних LTP MEDICI на сьогоднішній день в світі працює більше 10 тисяч фінтех-компаній, які здійснюють діяльність у напрямках проведення платежів, інвестування, кредитування, краудфандінг, безпеки та клієнтської ідентифікації, аналіз Великих Даних (Big Data), страхування (Insuretech), блокчейн-технологій та штучного інтелекту (AI). Компанії fintech сфери поєднують в собі фінансові продукти з інноваційним високотехнологічним програмним забезпеченням [1]. Серед основних тенденцій розвитку fintech сектору можна виділити наступні:

- Нові функціональні можливості смартфонів.
- Розширення можливостей соціальних мереж.
- Децентралізовані бази даних.
- Криптоактиви
- Штучний інтелект.
- Інтернет речей.

За даними каталогу “Фінтех в Україні”, недавно зробленого за сприяння Проекту USAID “Трансформація фінансового сектору”, в Україні функціонує декілька десятків фінтех-компаній. Розподіл за напрямками діяльності відповідає загальносвітовим тенденціям: у сфері платежів